

ning i dette Surrogat, saa maa det ligne Smør, og ikke se ud som Fedt eller andre væmmelige Gjenstande (Afbrydelse). Ja jeg betragter naturligvis paa ingen Maade Fedt som væmmeligt, men jeg mener blot, at naar man ikke skal bryde sig hverken om Lugten eller Smagen, saa kan man jo spise, hvad det skal være. Nei, lad os beholde dette Kunstprodukt som Konkurrent til det daarlige Smør, saa ville de, som lave dette, gjøre sig mere Umage med at lave det ordentligt. Naar der tales om, at Socialdemokraterne ikke skulle tale om fri Konkurrence, det er vi jo ellers Modstandere af, saa vil jeg sige til de Herrer, at vi have aldrig været Modstandere af at der produceres gode og billige Levnetsmidler; selvfølgelig ere vi ikke heller Modstandere af Kunstsmør. Det er blevet sagt, at naar det gaar Landmanden godt, saa gaar det os alle godt, og naar Industrien er i Opkomst, saa lever Arbeideren høit, sagde det ærede Medlem fra Kjøge, ja det ærede Medlem hører jo ogsaa med til Arbeiderne, og naar han arbejder mod Militarismen, saa er han særlig en nyttig Arbejder, men naar han arbejder mod Kunstsmørret, saa er han det ikke. Ogsaa han lever af sit Arbejde, med den Forskel kun, at han faar det godt betalt. Men efter min Mening er der rigtig nok andre Faktorer end denne, som væsentlig ere medbestemmende for Arbejdslønnen. Den Wismand, som er de Herrer's Meningssælle, siger endvidere, at Arbeiderne skulle have mer varm Mad og Gemyse; men det havde rigtignok været rart, om denne intelligente Mand samtidig var kommet med en Opkrift paa, hvorledes man laver god Gemyse. Seg er overbevist om, at denne Mand saa maatte have fortalt os, at der skal en ordentlig Klat Smør i Gemysen, naar den skal blive ordentlig; enhver Husmoder veed, at Gemysen ikke bliver ordentlig, naar der ingen Smør kommer i; ja man kan jo lave noget Mel og Vand sammen, men Enhver vil vist indrømme, at skal Gemysen smage af Noget, saa maa der Smør til det Meste af den Art. Han taler om Smaamanden og siger, at han skal have mere varm Mad. Ja, det lyder kønt nok, men hvorledes ser det ud i Virkeligheden? En Arbejder gaar i Reglen paa Arbejde om Morgenen, kommer ikke hjem hele Dagen, og selv om han vilde forlange at gaa hjem fra Arbejdsstedet til Middag, sit han ikke Lov dertil. Hvad vil dette saa sige? Maaffe noget saadant Noget som at Snygen, naar hun gaar paa Shtuen, skal have en Flaske Urter med? Nei, det gaar ikke. Arbeiderne komme til

overveiende at nøies med det tørre Smørrebrød eller Fedtbrød, eller hvad det nu kan blive til. Arbejderens nuværende Forhold tillader dem ikke at faae varm Mad. Der er mange Ting, der stiller sig hindrende i Veien derfor, og den hele Udtalelse synes mig derfor mindre vel betænkt. Saa siger den ærede Forfatter, at det vilde ogsaa virke hen til, at raade nogen Bod paa Driftsældigheden i Danmark, hvis vi kunde affstæffe den megen Spisning af dette meget tørre Smørrebrød. Ja, det veed vi nok. Han mener, hvad der vel ogsaa kan være rigtigt, at Arbeiderne i høi Grad trænger til at faae en Snaps til Maden, naar de skulle spise denne megen tørre Mad; det er ikke noget Nytt, det er Noget, vi veed i Forveien. Men nu gad jeg spørge den ærede Forfatter, hvis han var Medlem her af Thinget, men det er han heldigvis ikke; jeg vilde spørge ham, om han nogensinde har mærket noget til, naar han og hans Benner have været til en bedre Middag, hvor de have spist godt — og vi kender jo saadanne Spisesedler med mange Retter og Gemyser — jeg vilde spørge, om de ved en saadan bedre Godseier-Middag ikke have havt Trang til at faae Noget at drikke? Jeg tror, at de der, hvor de dog vist har faaet flere Slags Gemyser, og disse Gemyser have sikkert være lavede med Smør, maaffe har druffet en ekstra Vin til hver Ret. Der har vist ikke været Tale om at spare Noget der. Tværtimod, der skulde der vist „smøres“ hvert Dieblit, det er Standpunktet der. Overfor de andre Samfundsklasser mener man naturligvis, at det ikke vil have nogen Indvirkning med Hensyn til Driftsældigheden, men overfor Arbeiderne er det selvfølgelig troligt nok, at det vil kunne virke, som man her har paastaet. Ja, jeg tror nu ikke, at den Slags Arbejdervenlighed, den Slags Omsorg for Smaamanden, er Noget, som de Herrer skulde trænge at komme ind paa, thi den klæder dem ikke. Saa siger Forfatteren slutteligen, at der bliver dog altid Noget tilbage fra Meierierne, som de ikke kunne affætte f. Ex. fra de Meierier, som fodre for stærkt med Kær og Sligt, og det bliver det, som de Herrer ville overlade os i Stedet for Kunstsmørret. Hvad der bliver til Rest, det kan den Mand spise, som ikke har Raad til at kjøbe fint Smør, og som i det Hele taget ikke kan faae fint Smør, fordi det ikke bliver udbudt paa Markedet. Og saa kommer de Herrer og paastaar, at dette er et Spørgsmaal, som ikke i mindste Maade vedrører Smaamanden, og at dette er et Spørgsmaal, som har noget som helst med Arbejdervenligheden at gjøre. Seg gad vide, hvorledes de Herrer